

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

AVGUST 1988

Expo '88

Osemletne priprave z izdatki preko 600 milijonov dolarjev na štiridesetih hektarjih zemlje južnega dela reke Brisbane predstavlja EXPO 88. Dosedaj zabeležujejo to “ekstravaganco” kot najboljšo, največjo in najbolj obiskano, saj je bilo pred samo otvoritvijo 30. aprila letos predprodano že sedem in pol milijona vstopnic. Proti vsemu pričakovanju pa so organizatorji presenečeni nad velikim številom razstavljalcev, saj so pričakovali največ 30 prisostvojučih držav, prijavilo pa se jih je kar 52 in med temi je seveda najmočnejša Avstralija z šestnajstimi paviljoni. Otvoritev se je udeležilo 90.000 ljudi, v naslednjih sedmih dneh pa se je število dvignilo kar na 500.000 in če se bo takoj nadaljevalo pravijo, da lahko do konca oktobra pričakujejo kar 14 milijonsko množico na Expo razstavišču.

Dosedaj je bila najbolj obiskana razstava te vrste v Vancuvru v Kanadi s šest in pol milijonom ljudi. Ko pa pobrskamo v zgodovino, dobimo podatek, da je bila prva svetovna razstava imenovana “Crystal Palace Exhibition” v Londonu leta 1851 tako dobro obiskana, saj je razstavni prostor Hyde Park obiskalo v roku petih mesecev kar šest milijonov radovednežev.

LETNIK XXXIII številka 8

No, toliko za zgodovinarje, sedaj pa še nekaj utrinkov našega obiska.

Lepo sončno jutro nas je spremljalo po urejenih avtocestah Zlate obale, ko smo z avtobusom potovali naproti “dogodku leta ob 200-letnici Avstralije—EXPO 88”.

Po enourni vožnji iz Surfers Paradise smo prispeli v predmestje mesta Brisbane, kjer se je pred nami odprl pogled plavajočih belih jadnic, kakor je iz daljave izgledalo razstavišče. Takoj smo se znašli ob vhodih, kjer smo se pridružili že veliki množici ljudi, ki so ob prijetni jutranji temperaturi veselo kramljali v različnih jezikih, kar nam je povedalo, da je razstava privabila v sončni Queensland resnično raznolikost sveta. Kljub dolgim vrstam nam ni bilo težko čakati, saj smo ob tem uživali v ogledovanju razstavnih prostorov, rumeno oblečenem prijaznem osebju in nastopajočih, ki so nas izredno zabavali s svojimi veščinami. Moram reči, da so organizatorji v pripravi te enkratne razstave resnično uspeli, saj smo veselo dočakali vstop v notranjost tega čudežnega sveta, kjer se je pred nami odprla prava paša za oči in meni, radovednemu bitju se je kar vrtelo od teh čudovitih barv in imenitnosti okolja. Paviljone smo si hitreje ogledali, kot smo si mislili. Ob zapuščanju paviljonov pa nas je najbolj prevzela urejenost tropskega cvetja in zelenja, pravi raj jatam raznobarvnih, tropskih pticev. Razstava Expo 88 predstavlja gospodarstvo, šport, turizem in umetnost posameznih držav, kot tudi posameznih obrtnikov ali

kristalnih in vezanih izdelkov, kosilnic in avtomobila Yugo. Okolje je na obiskovalce vplivalo zelo hladno. Celo težko pričakovano kosilo je odpadlo, ko nam je bilo pojasnjeno, da je kosilo danes samo za uradne goste. In to, kljub temu, da sva z možem in še marsikaterimi rojaki pred nedavnim na prošnjo uredniškega odbora za pomoč jugosl. razstavišču podarila 200 dolarjev v sklad za Expo 88. Ko smo že vsi klavrnji odhajali, nas je himna “Hej Slovani” pritegnila nazaj k odru, kjer so avstralski govorniki govorili o velikih dosežkih posameznih jugoslovanov

na umetniškem, športnem in kulturnem področju. Slišali smo še govor vodje jugoslovanske trgovske delegacije. Govor je bil v enem od jugoslovanskih jezikov. Tako zatem so nas pozdravile jugoslovanske zastavice, medtem pa so se med zbranimi obiskovalci pričeli deliti v angleškem jeziku napisani letaki o trpljenju Hrvatov.

Nekoliko boljše volje smo postali, ko smo se z nekaterimi slovenskimi rojaki srečali na kosilu v nemškem paviljonu, kjer smo se lepo razživeli in tako prijetno zaključili naš obisk svetovne razstave Expo 88.

Helena Leber

Spomin na Heleno

*Dar brezplodni, dar slučajni
to življenje – le čemu?
Le zakaj ukaz te tajni
je obsodil v smrt, čemu?
(Puškin)*

Mnogo prezgodaj in nepričakovano, v cvetu mladosti nas je zapustila naša Helena Golenko.

Stara komaj 30 let je umrla zaradi možganske krvavitve. Ta žalostna vest je vznenimirila in pretresla nas vse, kako hudo je njenim staršem in sestri Juliji, tega sploh ne morem napisati, ker ne verjamem, da se to bolečino lahko opisuje.

Rojena je bila 16. aprila 1958 in je po končani srednji šoli opravila enoletni tečaj na Stott's College ter se nato zaposlila kot tajnica (legal secretary) pri odvetniku. Njeno marljivost, delovnost in natančnost so vsi cenili.

Želja po velikih potovanjih po svetu ji je bila delno uresničena. Zelo rada je hodila k aerobiki.

Heleno smo poznali kot zelo prijazno in radodarno dekle, zase pa skromno in ponizno.

Bila je tudi dolgoletna članica SDM in svoj čas tudi članica upravnega odbora. V letu 1977 pa je Helenu sodelovala pri natečaju za Dekle slovenske skupnosti in bila je proglašena za Kraljico dobrodelnosti.

Pokojnica je bila visoko spoštovana, saj je pričala številna udeležba znancev pri rožnem vencu, kot tudi naslednji dan na pogrebu.

Globoko sožalje staršem Mariji in Jožetu Golenko, sestri Juliji ter ostalim številnim sorodnikom, ki trpite njeni nenačno izgubo.

Anica MARKIČ

TRIBUTE TO HELEN GOLENKO

On Friday 29 th of July, 1988 someone very precious to us passed away. Helen Golenko my cousin and close friend had left us.

As I sit here and attempt to put pen to paper about someone as dear as Helen was to us and to me personally, it is difficult to express in words how I feel over the loss of someone so close.

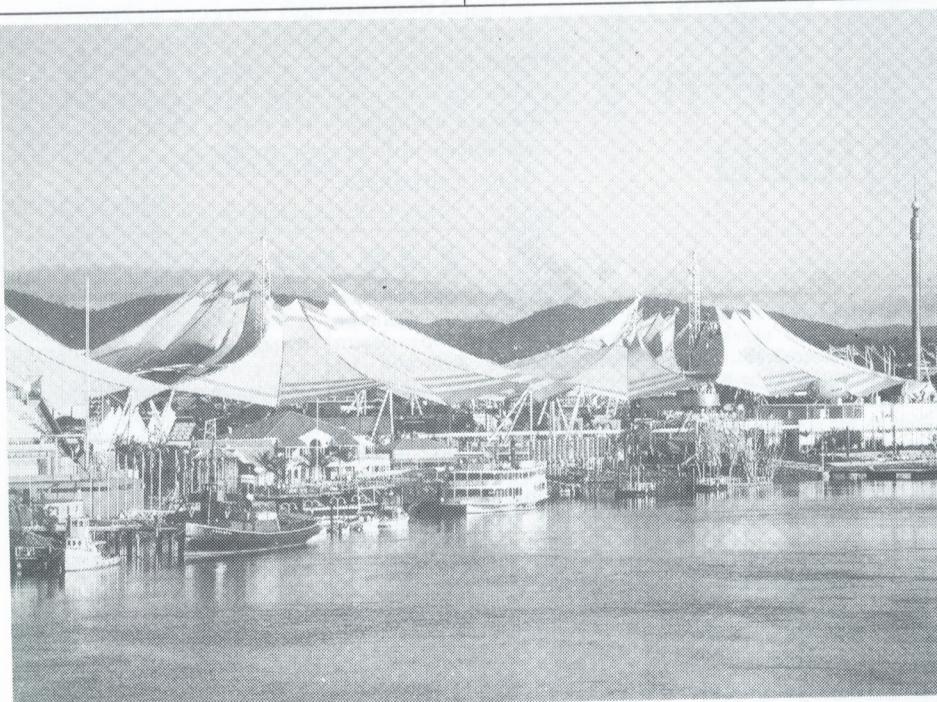
Helen was the first child of Joze and Maria Golenko and was born on the 16 th day of April, 1958. She was the eldest sister to Julie and Sister –in– law to Albert, and in later life became an Aunt to Madeline, who she adored and cherished.

Since I have known Helen all my life, and she was as a big sister to me, I have always known her to be of a kind and generous nature, one who would always placed herself second to others.

Although Helen never married, she had a dream and a hope that one day she would become a wife and mother, although her ambition was never to be, Helen enjoyed life immensely and was always willing to participate in other people lives, and give them her love. She has left an impression in our lives that we shall never forget..

Helen will always be remembered by those who were closest to her and her memory will live deep within our hearts forever and ever.

Darko URBANČIČ

Ta letošnji queenslandski dogodek je že drugi take vrste v Avstraliji in to od leta 1888, ko je Melbourne bil gostitelj druge zgodovinske razstave, tako imenovane “Centennial Exhibition” in to v prostorih današnje “Exhibition Building”. Za takrat tako oddaljeno Avstralijo je bilo število treh in pol milijonov ljudi zelo zadovoljivo, zanimiv pa je primer, da je takratni razstavi pred sto leti prisostvovala majhna petletna deklica z imenom Monte Punshon. Letošnji organizatorji Expo 88 pa so ob otvoritvi predstavili to sedaj edino živečo stopetletno babico kot častno obiskovalko razstave. Kaj vse se zgodi, če se dovolj dolgo živi... Mi pa se bomo mogoče potolažili s tem, da si bomo lahko ogledali naprimer naslednjo svetovno razstavo, ki bo leta 1992 v Sevillu v Španiji.

ustvarjalcev. Vse je v pravem izbranem okusu in brez kiča.

Za nas avstralske Slovence je bilo prijetno presenečenje ob srečanju z rojaki od vsepovsod. Z njimi smo se dogovorili, da se dobimo na kosilu v jugoslovanskem paviljonu, saj je bil to ravno dan “Jugoslavija on Expo 88”. Ker so bile pred vsemi razstavišči dolge vrste ljudi, smo se bali, da bo tako tudi pred našim paviljonom. Oddahnili smo se, ko smo spoznali, da je bil naš strah zaman. Reklamni list predstavlja Jugoslavijo takole: “Crossroads of civilization, colours of my country, a true rainbow of the blue sea, green forests and white mountains”... “rich history and today’s high technology and national cuisine”.. Videli pa smo le bolj malo od tega, kar je obljaljala reklama, z izjemo nekaj

NEODVISNO GLASILLO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI
P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084
Tel.: 436 5238
Lastnik – Publisher
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE
P.O.Box 185, Eltham, Vic. 3095

Uredila – Edited By: Vida KODRE
Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija), Vida Kodre (tajništvo), Vasja Čuk (tehnično izoblikovanje), Jana Lavrič (knjigovodstvo in korektura), Milena Brgoč (odprava), Anica Markič (dopisovanje), Sandra Krnel (english section). Redni dopisovalci: Ivan Lapuh, Helena Leber, Ivo Leber, Marijan Peršič, Derry Maddison, Anica Markič, Marijan Lauko.

Tisk – Printed By:
D&D. PRINTING

Cena izvoda – price: 2 dollars per copy
Letna naročnina – annual: Australia 20.—,
Overseas \$ 32.00

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mesecu. Rokopisov in nenaročenih fotografij ne vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec sam.

PA ŠE TO!

Brez tega ne gre, da vam ne bi predstavili še enega sodelavca, in to je "tiskarski škrat", dežurni krivec za vse napake, ki nastanejo med pripravljanjem in tiskanjem časopisov, zato se opravičujemo za napake v julijski številki Vestnika, kjer je njegovo (še dobro, da je moškega spola) sodelovanje najbolj opazno na tretji strani v prvem stolpcu zgoraj, zadnji odstavek, kjer je bilo besedilo zamenjano.

Ker je še začetnik mu za danes oprostimo in njegovih napak ne bomo več naštevali, ker jih je preveč, zato pa ga prosimo, naj se prihodnjič pojavi v manjši obliki.

Uredništvo

Z ZDRAŽENIMI MOČMI – SVOJ ČASOPIS

Pred kratkim me je vprašala gospa M.Z., ki se je vrnila z dopusta v Sloveniji malce čudno vprašanje. Spravila me je v zadrgo in o vprašanju sem potlejosti razmišljal.

Od doma je prinesla kup slovenskih časopisov in revij. Ne bom našteval imena ker jih je preveč.

Gospa je nadaljevala: "Poglejte, Jože, vsi časopisi so pisani v lepi čisti slovenščini. Ali ne bi mogli Slovenci v Avstraliji imeti vsaj en svoj skupni časopis? Pobiramo podpise, ustanavljamo odbore, ustanavljamo društva, balinamo. Kaj pa skupen časopis, ki bi bil dokaz, da slovenčina tudi tukaj živi."

Bil sem v zadregi, nisem našel takoj pravega odgovora. Na srečo sem se spomnil, da imam v avtomobilu Vestnik. Šel sem ponj in ga prinesel gospe M. S ponosom sem ji pokazal naslovno stran.

"Za to pa nisem vedela, a Vestnik se imenuje. Tako velika zemlja pa samo štiri strani!"

Prinesla je Ljubljanski Dnevnik in primerjala. Seveda v primerjavi z Dnevnikom je bil Vestnik zelo majhen. Nastal je molk. Gospa M. je obračala list in čitala.

"Ne najdem dosti slovničnih napak. Zgleda, da imamo tudi tukaj sposobne ljudi. Pa vendor ne morem razumeti. Južnjaki imajo svoje časopise, Slovenci

UTRINKI NAŠIH BRALCEV

V naše uredništvo je prispelo kar nekaj pohval, s katerimi bralci izražajo svoje zadovoljstvo ob prebirjanju Vestnika. Te pohvale na nas delujejo precej konstruktivno in nas moralno podpirajo. Najlepša hvala! Nekatere najboljše tudi objavljamo.

Cestitam, cestitam, cestitam!

Iz srca cestitam vsem delavcem, ki ste toliko let vzdržali brezplačno pri urejanju Vestnika z glavnim urednikom Marjanom Peršičem.

Včeraj me je poštar presenetil z veselo novico. "Vestnik, moj preljubi sin bo ostal doma."

Cestitam Petru Mandelju in novemu uredniku ter vsem delavcem. Bog vam daj zdravja ter moči, da vam bo mogoče še vztrajati pri napornem delu. Prazna vreča ne стоji pokonci. Ne moremo pričakovati drugega Marjana Peršiča in tudi ne moremo zahtevati, da bo društvo SDM vse podpiral.

Z veseljem vam pošiljam plačilo načrtnine in tako podprem moj Vestnik v domači hiši.

Se enkrat prisrčne cestitke!

Marcela BOLE

Spoštovanovo novo vodstvo pri Vestniku!

Celotnemu novemu vodstvu pri Vestniku cestitam; hkrati pa se v imenu zavednih bralcev tega lista zahvaljujem, da list nadaljuje pot, katera nas kulturno bogati med ostalimi narodi in narodnosti v tej naši, novi, multikulturalni deželi.

Vedimo Slovenci: da pisano izročilo je nepozabno izročilo! Torej pišimo dragi rojaki, da bo naš dan tudi zapisan, ne le opevan!

Ivan Lapuh

Prilagamo kopije člankov, ki smo jih zasledili v prejšnjih Vestnikih in v švedskem glasilu Naš glas.

pa ne. Mislim, da je časopis del naše kulture. Dolga leta sem že v Avstraliji, veliko smo zbrali dolarjev za razna darila. Ali ne bi bili Slovenci zmožni zbrati tudi za svoj časopis. Če bi vsak prispeval le nekaj, bi lahko imeli časopis, ki bi bil v ponos nas vseh Slovencev v Avstraliji", je modrovala gospa M. Vzel sem Vestnik in rekel:

"Gospa, mi že imamo časopis na katerega smo ponosni. Majhen je, a vendor je edini slovenski. Ta časopis izdaja Slovensko društvo Melbourne že nad trideset let. Ali vam to nič ne pove? V tem času so časopisi z mnogo večjimi nakladami že nič kolikokrat premenjali lastnike in urednike. Mar to ni dokaz, ki je vreden spoštovanja. Vendor bi se morali vsi zavedni Slovenci zavedati, da bi z združenimi močmi lahko storili mnogo več tudi v pogledu časopisa."

Morda bodo te besede, ki sem jih imel z gospo M. spodbudile slovenska društva širom Avstralije, da zamisel skupnega časopisa ni slaba. Morda bo kdo začel delati na uredništvi te ideje.

Kako naj očuvamo slovenski jezik v Avstraliji in pustiti ta naš zaklad mladim rodovom ako ne s pisano besedo. Tako kot doma, bo tudi tukaj naša mladina enkrat morala nadaljevati z našimi slovenskimi tradicijami. In kako se bo to zgodilo ako je ne bomo v stanju povezati s skupnim slovenskim glasilom.

Jože Judnič

Penca Henderson & Assoc.

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.

Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete v vseh vaših davčnih obveznostih

RESNICI V OČI

Kot sami dobro veste, Slovenci v Avstraliji nimamo resnično enega pravega časopisa, ki bi bil last vseh Slovencev in bi ustrezal večini slovenskih bralcev na tej oddaljeni celini. Lahko omenimo, da obstaja veliko število društvenih in podobnih glasil, vendar so si ta prostorsko, vsebinsko in še kako drugače razdrobljena glede na okolje, iz katerega izhajajo, pa tudi na interes, ki jih zastopajo. Ponavadi so tudi več ali manj neodvisna do ostalih vzporedno izhajajočih glasil.

Slovenci smo po številu majhen narod in od tega nas veliko živi na tujem. Peščica nas živi na tem ogromnem avstralskem kontinentu, kjer smo razkropljeni tudi na tisoč kilometrov eden od drugega. Pa niti ni malo. Po uradnih virih nas je okrog 25.000 in prav ta petindvajset-tisočera množica vedno znova išče smisel, ki bi nas povezoval na osnovi našega skupnega imenovalca – to pa je slovenska narodna zavest, zavest o naših koreninah, zavest o svojem poreklu, o svoji identiteti in samobitnosti, ki se v tujem svetu utaplja v tujih navadah. In prav zaradi tega, globoko čutimo in se zavedamo, da je to vzdrževanje stikov nujno potrebno, pri katerih se vzpostavlja ožja povezanost, tako med izobraženimi in manj izobraženimi, intelektualci in preprostimi, vernimi in manj vernimi, mladino in odraslimi... in podobno.

Že dlje časa se je med številnimi bralci porajala želja po nekakšnem večjem, obširnejšem, vsebinsko bogatejšem, poučno-informativnem predvsem pa SKUPNEM ČASOPISU, ki bo opravilo to poslanstvo, da združi, poveže in obogati slovenstvo z združeno pisano slovensko besedo, kulturo in tradicijo. Pa nikar si ne mislite, da tega nismo vredni. Pa še kako!

In s tem, ko smo dolgoletni Vestnik po krajšem premoru spet "spravili v pogon", se nam zdi, da smo opravili pomembno in dokaj odgovorno delo, katero smo namenili nam vsem in našim potomcem, na katere ne smemo pozabljati.

Finančne težave že od samega začetka v polni meri zavirajo razvoj časopisa. Mi še vedno vztrajno upamo in želimo, da bomo z vašo pomočjo, dragi Slovenci v okviru društev in izven njih, uspeli izdajati časopis in tako bi izvode Vestnika prejemali redno vsak mesec.

Še bolj bi nam bilo všeč, če bi lahko sodelovali z vašimi predlogi o izoblikovanju časopisa. Naj omenimo, da bomo v kratkem začeli z novo rubriko in sicer malimi oglasi, kjer boste lahko objavljali svoje oglase oziroma želje (kupoprodaje, zmenki...). Torej pišite nam o skrbih, ki vas tarejo, prosite za nasvete, pošiljajte predloge in tudi sami svetujte.

Zelo bomo veseli vašega pisanja in prijetno nam bo ob spoznanju, da smo koristni.

Urednik

Drugi o Našem glasu

Naš glas dobivajo tudi Slovenci, ki živijo izven Švedske, npr. v Ameriki in Avstraliji. V roke nam je prišla ocena novinarke Pavle Gruden, ki ureja slovensko stran v avstralskem priseljeniškem časopisu Nova doba. Ocena bo morda zanimiva tudi za naše bralce in jo zato objavljamo v originalu.

Pavla GRUDEN

KAR PO DOMAČE..

Pred seboj imam mesečnik **Naš glas**, glasilo slovenskih društev na Švedskem. Sicer imam samo en primer (št. 58, maj 1983 in torej ne vem kakšen je bil njegov začetek – verjetno skromen kot pač začetek vsakega izseljeniškega časopisa), ki že na prvi pogled potrja da so njegova vsebine, oprema, papir, tisk in slovenščina na posnemanju vredni ravni.

Kar me pa najbolj preseneča, gledano s stališčem izseljenca, so sledeče njegove značilnosti:

1. Ni odvisen od oglasov!
2. Ne spominja na amaterstvo!
3. Ne bavi se z nikakršno lažnivo (klubsko) propagando!
4. Ne boji se pisati o resnicah klavnega slovenstva izseljenec!
5. Last, in to je najvažnejše, vseh slovenskih društev (na Švedskem) je!

Torej je neodvisen, svoboden list v rokah urednikov, ki niso podrejeni ozkim horizontom klubskih politike, katere krojači so v največjem številu skoraj nepismeni ljudje. Ima petnajst urednikov in stalnih sodelavcev med katerimi jih je pet, ki so člani izdajateljskega svega, eden pa je glavni urednik in odgovoren izdajatelj (Marjan Kramaršič).

Ne samo meni, ampak še številnim drugim slovenskim izseljenecem v Avstraliji se neprenehoma (najmanj 30 let) pojavlja vprašanje: zakaj nimamo časopisa, ki naj bi bil last nas vseh, ki naj bi odgovarjal večini Slovencev v tej oddaljeni zemlji, in ki naj bi nas ravno zato, ker smo v zemlji tujih ljudi, družil. Ne razvaja nas oddaljenost; niti nas politički predstodki ne razvajajo več toliko kot v še nedavni preteklosti.

'Bilo bi ob temu pisalni popolnoma napak spregledati slovenski mesečnik Misli, na katerega so naročeni in v katerega dopisujejo Slovenci iz raznih krajev Avstralije. Delo, da je ta mesečnik predvsem verski ge že uvršča med tisk, katerega temelj je opredeljenost.

Vestnik, ki že 25 let izhaja v Melbourneu kot glasilo Slovencev v Avstraliji, je predvsem klubsko glasilo. Takšen je bil tudi Avstralski Slovenec, ki bo baje zoper začel izhajati. V začasni pokoj ni odšel toliko zaradi pomankanja denarja, ampak zato, ker resnica v njemu ni odgovarjala interesom društva, ki ga je izdajalo, pa tudi zato, ker ni imel človeka, ki bi njegovemu zadnjemu uredniku želel in znal pomagati.

Res je, da sem sorazmerno dolgo časa pri njemu sodelovala in ga tudi pomagala urejevati. Odrekla pa sem se temu dobrovoljnemu delu zato, ker nisem imela še daljnega namena delati za kar se tedanj odbor, oziroma "zdaj sem zdaj nisem" odborniki sploh niso zanimali. Bilo mi je žal le urednika, ki je ranj noč in dan garal.

Naš glas, glasilo slovenskih društev na Švedskem, ki me je res nenavadno iznenadal (njegov naslov: Naš glas, Box 5039, 125 05 ALVS-JO, Svenska) mi je ponovno vzbudil vero v možnost urešenja želje po slovenskemu glasilu za vse Slovence v Avstraliji. Potreba po takšnemu časopisu, če si želimo obdržati našo etnično identiteto, je v nebo vpijoča. In sramotna! Imamo se za kulturnen narod, pa nimamo niti toliko širokogradsnosti, da bi s sodelovanjem vseh društev zmogli organizirati izdajanje nekega glasila, ki naj bi nas, ne samo dostojno zastopalo v mreži etničnega tiska v Avstraliji, ampak nas tudi združevalo kakor združuje Slovence Naš glas na Švedskem.

Helena Vann

FRIZERSKI IN KOZMETIČNI SALON
za popolno nego vašega obraza
s kozmetičnimi preparati Clarins
depilacijo • manikuro • pedikuro
se priporočamo

972 Toorak Road, CAMBERWELL, 3124 Tel.: 29 3788 29 5560

Penca Henderson & Assoc.

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.

Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete v vseh vaših davčnih obveznostih

Novice in zanimivosti iz domovine

KOPRSKA NOČ Z NAPAKO

Koper, 31.julija — Med najstarejšimi prireditvami, ki v poletnem turističnem utripu v Slovenskem primorju dajejo poseben pečat, je nedvomno Koprsko noč. Letos jo je že devetindvajsetič priredilo turistično društvo skupaj z zvezo telesno-kulturnih organizacij in drugo leto bodo praznovali okroglo obletnico. Tri desetletja so dolga doba in kakovost prireditve se je nujno spremojala.

Nekaj let je tej prireditvi grozilo, da ji bodo obiskovalci obrnili hrbot (gostinci so jih ga po svoje že). A sinoči se je v Kopru ponovno zbrala množica ljudi, željnih zabave in sprememb. Nič čudnega, saj Koper poleti nima preveč takšnih prireditive, domačini in turisti pa se kljub razmeroma hudi potrošniški krizi in draginji radi odzivajo na taka vabilia. Na Titovem trgu je bilo po dolgem času spet vse polno ljudi, ki so se navduševali nad plesalcem ljubljanske Kazine, promenada na ulici JLA pa je bila mnogo bolj obiskana kot lani. Čeprav so se gostinci okrog osme ure zvečer (bil je še en dan, ljudje pa so bili povabljeni na noč) zaskrbljeno spogledovali, so ure, dve kasneje imeli polne roke dela. Vse je bilo zasedeno, praznih sedežev ni bilo, iz hotela Triglav, kjer so se odločili, da ponudbe ne razširijo (in izkoristijo priložnosti za stojnice na parkirnem prostoru nasproti hotela), so prinašali na prosto mize in stole, ljudje pa so čakali, kdaj bo kdo vstal, da bodo dobili prostor. Podobno je bilo drugod. Trošili bi, a ni bilo kje sedeti, in gneča pred blagajnami in šanki je marsikoga odvrnila.

Res, Koprsko noč ni več taka kot včasih, ko se je s "fešto" končal folklorni festival, za katerega je po Evroviziji v šestdesetih letih izvedela vsa Evropa. Res pa je tudi, da bi se gostinci lahko potrudili z malo boljšo organizacijo, s čimer bi zadovoljili goste, pa še zasluzili bi lahko več. To, kar so ponudili letos, je bilo premalo.

Na Koprsko noč imajo mnogi lepe spomine; pravijo, da bi bilo za prireditve dovolj, če bi oživili to, kar je Koper z Obalo že imel. Žal tega ni tako lahko doseči. Poleg gostincev dajejo poseben pečat prireditvi le športniki, njihov trud pa je letos pokvaril izgred pijanih nasilnikov na kosarkarski tekmi med ekipama Kopra in Ježice.

V SLOVENIJI JE VSE MANJ POLITIČNEGA KRIMINALA

T.Ertl: Ocene o izjemnih varnostnih razmerah v Sloveniji so neutemeljene — Nezaupanje do ustanov

LJUBLJANA, 22.julija — Slovenski izvršni svet je včeraj na svoji seji med drugim obravnaval tudi poročilo o varnostnih razmerah in drugih notranjih zadevah ter delu organov za notranje zadeve v minulem letu. V razpravi so poudarili, da so organi za notranje zadeve tako lani kot tudi letos vložili veliko naporov za obvladovanje razmer pri nas, ki jim v drugih krajih naše države pripisujejo neke posebne varnostne razmere.

Republiški sekretar za notranje zadeve Tomaž Ertl, je na seji izvršnega sveta predstavil poročilo o varnostnih razmerah v naši republiki. Poudaril je, da so neutemeljene ocene o izjemnih razmerah v Sloveniji, ki naj bi ogrožale ustavno ureditev. Prehod na tržno gospodarjenje po vsej državi povzroča nezadovoljstvo, ki se v različnih okoljih tudi različno kaže. Vse več je nezaupanja do ustanov, težave pa se ne rešujejo po rednih poteh, ampak se selijo na ulice v obliku neorganiziranih prekinitev dela. Pričakovati je še več ustavitev dela in nemirov, vendar teh problemov ni mogoče prepustiti le organom za notranje zadeve. Treba je razmejiti tudi odgovornost posameznih ustanov in organizacij, predvsem pa načinčno opredeliti pravico do stavk.

V Sloveniji že vrsto let beležimo vse manj političnih kaznivih dejanj, ki so v primerjavi z drugimi kaznivimi dejanji zanemarljiva. To pa je najbrž posledica demokratičnega dialoga in zaostrene zakonitosti pri nas. Organi za notranje zadeve, kot je poudaril Tomaž Ertl, v zadnjih štirih letih obravnavajo le tista politična kazniva dejanja in prekrške, pri katerih gre za sramotitev družbenopolitične ureditev SFRJ, vzbujanje narodnosti, rasne ali verske nestrpnosti in pa tistih sovražnih pojmov, ki vznemirajo širši krog ljudi.

Delo—Ž.H.

SPOMINSKI POHOD BORCEV IN MLADIH NA TRIGLAV

Rudno polje, 22.julija. Na Rudnem polju na Pokljuki se je pričel tretji dvodnevni spominski pohod borcev na Triglav, ki se ga tokrat prvč udeležujejo tudi mladi iz Tolminske, jeseniške in radovališke občine. Pred vojašnico se je zbralo več kot 120 borcev in bork, ki jih je pred začetkom poti pozdravila predsednica organizacijskega odbora Angelca Vlasta-Vidic, ki je bila tudi v sedemčlanski skupini skojevcev, ki se je na Triglav povzpela 20.oktobra 1944 ob osvoboditvi Beograda. Njihov današnji cilj je bila Kredarica, kjer so

pripravili tovariški večer, naslednji dan pa se jim bodo na Triglavu pridružile še večje skupine mladincev iz vseh podtriglavskih občin, ki bodo prišli iz treh smeri.

Zbrani so že zjutraj pred stražo vojaške policije postavili civilno stražo, ki se je menjala vsakih 10 minut. Borca, mladinc, pionir in borec, kulturna delavca... sta s slovensko zastavo v rokah mirno stala med številnimi šopki rož, ki so jih od jutra pa do prekinitev obravnave ob 15. uri prinesli posamezniki, skupine... Sredi teh šopkov je znani slovenski gledališki igralec in pisatelj Tone Kuntner, ki se je ravno vrnil iz Avstralije položil svojo knjigo z naslovom "My House" — izdano v Sydneju, s posvetilom za Janšo, Tasića, Borštnera in Zavrla v svojem imenu in avstralskih Slovencev.

ODGOVOR PREDSEDSTVA SFRJ PREDSEDSTVU SLOVENIJE

LJUBLJANA, 22.julija — Predsedstvo SR Slovenije je bilo v četrtek na svojo zahtevo obveščeno, da se kazenski postopek pred vojaškim sodiščem v Ljubljani zoper Borštnera, Janšo, Tasića in Zavrla vodi v srbohrvatskem jeziku. Taka odločitev vojaškega sodišča je ne glede na dolče zveznega zakona in pravilnikov, ki urejajo njegovo delo, v nasprotju z ustavo SR Slovenije in ustavo SFRJ.

Kot je sporočil republiški komite za informiranje, se je zato predsedstvo SRS včeraj po teleksu obrnilo na predsedstvo SFRJ kot najvišji organ vodenja in veljevanja oboroženim silam SFRJ, da s hitrim posredovanjem vzpostavi v tem pogledu ustavnost in zakonitost pri vodenju omenjenega kazenskega postopka.

Kot je sporočil biro za tisk in informacije predsedstva SFRJ, je predsedstvo SFRJ poslalo slovenskemu predsedniku naslednji odgovor: "Na glavni obravnavi pred vojaškim sodiščem v Ljubljani nista kršeni ustavnost in zakonitost."

"V zvezi s tem je predsedstvo SFRJ zahtevalo in dobilo mnenje pristojnih zveznih organov, da je po tretjem členu zakona o vojaških sodiščih predpisano, da poteka postopek pred vojaškimi sodišči v enem od jezikov in pisav jugoslovenskih narodov. Na podlagi tega je vojaško sodišče v Ljubljani sklenilo, da bo postopek v tem primeru potekal v srbohrvaškem jeziku, strankam pa je zagotovljena pravica, da na glavni obravnavi uporabljajo svoj jezik. Glede na to na glavni obravnavi pred vojaškim sodiščem v Ljubljani ustavnost in zakonitost nista kršeni," je zapisano v odgovoru predsedstva SFRJ, ki ga je predsedstvu SR Slovenije 21. julija 1988 poslal biro za tisk in informacije predsedstva SFRJ.

V zvezi s sojenjem v Ljubljani je posredoval sporočilo za javnost tudi predsednik vrhovnega vojaškega sodišča general-major mag. Vojslav Šusnjar.

NA KRAVJIH DIRKAH

V Brunšviku so imeli 31. julija tradicionalno turistično in zabavno prireditve, na kateri so dirkale krave. Pripravilo jo je društvo Partizan Brunšvik. Privabila je več kot 2000 obiskovalcev, ki so prisluhnili Nedi Ukraden, Štirim kovačem, Magnetu in Gezi. Na dirkah je zmagača krava Linda lastnika Janeza Letine iz Brunšvika na Dravskem polju. Udeleženci so tekmovali tudi v pitju mleka, v žaganju dry, v razstavljanju in sestavljanju kmečkega voza in v nekaterih drugih veščinah. Predsednik društva Partizan Marjan Gril, je dejal, da so letos že osmič pripravili to tradicionalno prireditve in zanjo je bilo tudi letos veliko zanimanja.

Spominski pohod borcev in mladih na Triglav

LEP USPEH JUGOSLOVANSKIH MATEMATIKOV V AVSTRALIJI

SYDNEY, 22. julija — Jugoslovanski predstavniki so na matematični olimpijadi v avstralski Canberri dobili štiri bronaste medalje in so se uvrstili na 19. mesto. Tomaz Slivnik, Rastko Marinković, Riste Skrekovski in Rade Todorović, širje izmed šestih tekmovalcev iz naše države so prišli na tretje mesto, dobili pa so tudi bronasto medaljo. Tekmovali so matematiki iz 49 držav, našim udeležencem pa sta manjkali le dve točki za eno srebrno medaljo. Medalje je razdelil sam avstralski premier. Avgusta pa bo v Novi Gorici matematična olimpiada z računalniki.

KRŠITVE SE NADALJUJEJO

Ljubljana, 23.julij 1988

V četrtek je na vojaškem sodišču na Roški ulici potekal četrti dan sojenja Ivanu Borštnerju, Franciju Zavrlu, Davdu Tasiću in Janezu Janši, pred vrati sodišča pa se je zbrala še večja množica ljudi kot prve tri dni obravnave.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA

/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA .

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk

lepe Slovenije. in vse strani sveta...

Obrite se na nas čimprej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko visto!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslužbo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

(Licence No. 30218)

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,

EAST DONCASTER, Vic. 3109

Telefon: 842 5666 (vse.ure)

Novice in zanimivosti iz domovine

SLOVENSKE MONTAŽNE HIŠE TUDI V ZDA

Slovenska proizvajalca montažnih hiš Jelovica in Marles, ki sta tradicionalno že prisotna na vseh evropskih trgih, sta začela osvajati tudi ameriško tržišče.

Bivalna kultura Američanov se gotovo razlikuje od naše slovenske, zato je toliko bolj razveseljivo, da proizvajalca osvajata to drugačnost in s svojo ponudbo ustreza tudi najbolj izbirčnim in petičnim Američanom. Na evropskih trgih pa sta že tradicionalno prisotna, zato se z vedno večjo prepričljivostjo uvrščata na seznam svetovnih ponudnikov.

Jelovica, ki zgradi na leto približno 200 montažnih hiš, se je z ameriškim kupcem začela pogajati že pred časom. Za pokušnjo so tako v začetku leta izvozili 16 vzorčnih primerkov hiš, ki so prestale zahtevne teste. Že junija pa je Slovenijalesovo podjetje v New Yorku z ameriškim kupcem podpisalo pogodbo za 330 podobnih hiš, ki jih izdelujeta Jelovica in Gradiš – LIO. Posla, ki je vreden 8,5 milijona dolarjev, bi bil vsak resen izvoznik se kako vesel. Bodoči prebivalci Jelovičnih hiš bodo živelni na zahodni obali ZDA v državah New Jersey in Connecticut. Podpis pogodbe pa je, kot kaže, sila dobra reklama, saj se za Jelovičine hiše menda zanimata dva nova ameriška zelo resna kupca.

Gotovo ima pomemben delež pri prodoru Jelovičnih hiš Slovenijalesovo podjetje W and F v New Yorku, saj se pri sami prodaji hiš prebija v vrste najelitnejših ponudnikov. Že to, da na licitacijah nastopa skupaj s svetovno znanimi proizvajalci, ni od muh. Pri tem pa, kot pravi Lojze Škufca, direktor podjetja W and F, imajo v rokah še en adut – financiranje projektov. Za podjetje zato postaja prodaja montažnih hiš tiste vrste prednostno delo, ki si spodrljajev ne sme privočiti. Tudi zato, ker želi podjetje sodelovati pri množični gradnji tako imenovanih kondominijev, ki jih letno v ZDA zgradijo od 5 do 8 milijonov.

Slovenska montažna hiša Jelovica

Kako pa je pri Marlesu? Lahko zapišemo, da prav nič ne zaostaja za Jelovico. Že zato ne, ker je, prav tako na zahodni obali ZDA, postavil hišo, ki kot pravi direktor Marlesa Milan Lukič, sodi v najvišji cenovni razred. To je luksuzna hiša, velika od 600 do 800 kvadratnih metrov. Seveda so to za naše pa tudi za ameriške razmere pravi gradovi. Srečne, predvsem pa petične lastnike iz držav New York in Connecticut, bo takšna vila stala približno 2 milijona dolarjev (skupaj z zemljiščem in v celoti zgotovljena); Seveda toliko Marles ne bo dobil. Kljub temu pa bo z njimi zaslužil dobrih 100 odstotkov več kot pri klasičnih hišah, takšnih, ki so večlike le od 140 do 220 kvadratnih metrov in jih bodo Američanom letos prodali kakšnih sto.

V Jelovici hiše, po približnih ocenah so jih doslej zgradili 50 tisoč, ponujajo tudi Avstrijem, Italijanom in Francozom. Kot kaže, jim slovenska proizvajal-

ca ustrezata. Tudi Marles je namreč "udo-mačen" pri Avstrijcih, saj bodo letos kupili okoli 200 njihovih hiš, velikih povprečno 180 kvadratnih metrov. Marlesove hiše pa osvajajo tudi zahodne Nemce, kot pravi Lukič, pa prihajajo obetavne novice tudi od francoskih in kanadskih partnerjev.

PODRAŽITEV GORIV

LJUBLJANA — Zadnje podražitve goriv, ki so letos že tretje po vrsti, seveda niso sprejeli z navdušenjem, vendar bodo po sedanjih, čeprav se neuradnih podatkih, cestarji dobili približno štirikrat več denarja kot prej. Tako bo sto od prodanega litra super bencina okoli 254 dinarjev za posodobitev cestnega omrežja. Pri cenah drugih derivatov pa je zneselek za ceste nekoliko nižji. Novost je tudi ta, da se zbrani denar ne bo več kopčil v Narodni banki Jugoslavije, temveč ga bodo sproti nakazovali na račune posameznih samoupravnih interesnih skupnosti za ceste.

TUDI SZ VELIKO DOLGUJE

Med vzhodnoevropskimi socialističnimi državami je največji dolžnik še vedno Poljska s 37 milijardami dolarjev dolga, druga pa je Sovjetska zveza s 26 milijardami, pred Jugoslavijo z devetnajstimi. Madžarska dolguje 16 milijard dolarjev, Nemška demokratična republika 10, Romunija in Bolgarija po 4, Češkoslovaška pa tri milijarde. Skupaj te države dolgujejo 117,4 milijarde dolarjev.

PROTI SLOVENŠČINI

Tržaški župan Giulio Staffieri je razveljavil uradne dopise, napisane v slovenskem jeziku.

za), Kmečka zveza, Koordinacijsko združenje vzhodnokraških vasi in Slovensko deželno gospodarsko združenje.

ZEMLJA IZSUŠENA ŽE CEL METER V GLOBINO

Brez namakalnih sistemov ni sodobnega kmetijstva. O suši, ki dobiva katastrofalne razsežnosti, so doslej poročali že iz domala vseh krajev Jugoslavije. V Sloveniji je najbolj prizadela Vipavsko dolino. Tako po zadnjih oceni predvidevajo velik količinski izpad silažne koruze, krompirja, sena in detelje, ter okoli 500 vagonov grozdja. Zaradi velikega izpada krme se bo zmanjšala tudi pridelava mesa in mleka. Za omilitve posledic suse bodo izkoristili vse možne finančne vire od občinskih do republiškega sklada za pospeševanje proizvodnje hrane, proučili pa bodo tudi možnost bančnih olajšav ter republiških sredstev solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč.

Tako kot povsod v Jugoslaviji, so tudi polja v Vojvodini videti zelo klavrina. Rastline žive zgolj zato, ker segajo korenine še globlje. Tam sicer dobivajo vлагo, ne pa hranljivih snovi. Posevki so "sestradani", kar se vidi po rumeni barvi, ki ni značilna za obdobje bujne rasti. Pogled na polja je zastrašujoč. Kmetje so korozo zrezali za silažno krmo, ker ni dala storžev. Na vseh milijon sto tisoč hektarih, kolikor jih je v Vojvodini posejanih polj, bo suša zahtevala visok davek. Jugoslovanski program za namakanje te ogromne površine pa je, žal še vedno nekje v predalih – (je povedal dr. Vrebalov direktor inštituta za poljedelstvo in vrtnarstvo). Pri tem je predvsem poudaril, da bi si morala za urenicičev namakalnih sistemov prizadevati vsa Jugoslavija, saj gre za hrano, ki je vsem nujno potrebna.

PROTESTI ZARADI UMIRANJA KRKE

Krška vas, 14. avgusta — Udeleženci sobotnega petega veslaškega mnogobrojnega na Krki so se lahko na lastne oči prepričali, kako vidno propada ena naših nekdaj najlepših rek. Ob skupnem srečanju so ob razglasitvi rezultatov zato sprejeli posebno sporočilo, ki so ga med drugim naslovili tudi na RK SZDL, skupščino SRS in njen izvršni svet. V njem ugotavljajo, da so onesnaževalci okolja, zlasti vode, spremenili Krko v odtocni kanal in greznicu ter reko in njen bližnjo okolico s starimi mlini in jezovi obsodili na propad. Da reka in življenje v njej iz leta v leto hitreje umira, posebje opazijo domačini, ribiči in veslači v spodnjem toku. Zlasti od območne vodne skupnosti Dolenske in Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine in posrednih onesnaževalcev, na osnovi analize pa takojšnjo izdelavo programa sanacije. Ukrepati morajo seveda tudi odgovorni v občinah vse od grosupeljske do brežiške in organi v republiki, sicer se bodo, kot so zapisali, uprli z vsemi sredstvi, ki jih dopušča sistem.

KARAVANSKI PREDOR

Po dveh letih gradnje Karavanskega predora so do sedaj izkopali dobrin dve tretjini našega dela predora. Dela zaenkrat jih bodo končali do predvidenega roka. Skupnost za ceste Slovenije je hkrati s financiranjem predora zagotovila tudi želeni denar za gradnjo odseka avtoceste do Vrbe in mejne ploščadi, kjer bodo opravljali obmejne formalnosti. V teh dneh bodo skupaj z Avstrijci razpisali tudi mednarodni natečaj za elektro, strojno in elektronsko opremo za upravljanje predora.

D&D PRINTING Pty. Limited

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

Slovenci v Avstraliji

RAZSTAVA SLIK IN ROČNIH DEL

V nedeljo 14. avgusta so na Elthamu v Slovenskem društvu Melbourne odprli razstavo slik in ročnih del naših Slovencev. Razstava je bila posvečena pokojnemu Božu Lončarju. Prav gotovo ni Slovenca na Elthamu, ki ne bi poznal Božota. Božo je bil dolga leta član SDM. V Avstralijo, v Melbourne je prišel z družino leta 1967 in takoj postal član društva. Kmalu se je vključil v kulturno življenje Slovencev in postal kulturni referent za društvo in za časopis *Vestnik*. Njegova naloga je bila, da poslikala kjerkoli je bilo kaj zanimivega. Z njegovim fotoaparatom je bil povsod prisoten.

Pred leti se je v njem porodila zamisel, da bi lahko v društvu vsako leto organizirali razstavo slik in ročnih del pridnih rok naših Slovencev. S pomočjo slikarjev je Božo svojo zamisel tudi uresničil. V preteklih letih so imeli priliko videti veliko del naših umetnikov.

Gospa Lončar je uradno otvorila letošnjo razstavo in se vsem zahvalila, da je razstava posvečena spominu na njene-

SLOVENSKE BARVE KAR NAPREJ POŽIVLJAJO ZELENE POLJANE

Minilo je že precej časa odkar ste dragi bralci zadnjikrat brali o vašem prijubljenem nogometnem moštvu. No, nič resnega se ni pripetilo, le dejstvo, da našega časopisa nekaj časa ni bilo naokrog in navsezadnje se je naš športni poročevalcev odvlekel v Kanado, pa tudi čas je neizmerno hitro minil.

Sedaj smo že skoraj pred koncem sezone in mislim, da bi vas bilo potrebno malo obvestiti o naših uspehih in neuspehih.

Najprej vam seveda sporočam, da nogomet na Jadranu še živi in bo z vašo pomočjo živel še dolgo časa naprej.

Pa preidimo k nogometu samem. Prva polovica sezone je končala že 26.junija. No od tam naprej pa vam bom posredoval nekaj rezultatov.

LaTrobe Uni.:Diggers Rest	1:3
Melbourne Uni. : Diggers Rest (tekma neigrana)	Rezerve 3:2
Northern Suburbs : Diggers Rest	1:1
Diggers Rest : Phillips Institute	0:1
Anstey Untd.:Diggers Rest	1:6
Diggers Rest : Balwyn city	2:1
Collingwood city: Diggers Rest	3:3
	Rezerve 4:1

Tako še sledijo samo štiri tekme in seveda dodatna tekma proti Melbourne Uni in ponovno bomo pustili uspešno sezono za nami. Lestvica se menjuje. Pritisak nenehno raste in to zaradi tega, ker bo letos prišlo do ogromnih sprememb v amaterski ligi.

Naj vam kar sedaj podam sliko te negotovosti. Namreč po koncu te sezone namerava federacija zmanjšati število klubov in zveznih lig. Zato nam preti nevarnost razpada in to zaradi tega, ker se bo

ga moža. Čestitala je vsem razstavljalcem, saj z večino svojih del prikazujejo, posebno slikarji mlajšega rodu, motive iz domovine. S tem dokazujo, da imajo še vedno stike z domovino staršev, da jim kultura in umetniška dediščina nista tuji.

Gospa Lončar se je zahvalila pripravljalnemu odboru, ki je vložil veliko truda, da je do razstave sploh prišlo. Posebna zahvala Magdi Pišotek, Karlu in Lyn Bevc, Dragi Gelt, Vasi Čuku, Anici Kodila, Mileni Brgoč, Mariji Penca, Anici Markič, Dragici Gomizelj in Dragu Proseniku, ki je z električno napeljavajo omogočil, da so bila razstavljena dela kar najlepše osvetljena.

Metka Škrabar – slovenska slikarka iz Queenslanda in Magda Pišotek sta nekatere razstavljene slike podarile Slovenskemu društvu Melbourne, kar jima gre posebna zahvala.

Na razstavi smo poleg slikarskih del lahko videli čudovita vezenja, prte, prtičke iz pravih idrijskih čipk, sopke cvetja iz svile za vsako priložnost.

Rastava je v društvene prostore privabila mnogo naših ljudi in s tolikšnim obiskom so dali priznanje vsem tistim, ki so razstavljali in tistim, ki so razstavo pripravili.

N.S.

plasiralo le prvih šest uvrščenih v eno samo SUPER AMATERSKO LIGO, katera bo zamenjala sedanji dve. Torej kot vidite sami, dragi bralci šale stran in resno na delo. To pa naj bi bila naša poslednja želja videti izključitev naših barv iz nogometna. Toda trenutno se držimo solidnega petega mesta in situacija se lahko bistveno izboljša, kajti v zadnjih tekmacah smo

Na balinarskem tekmovanju, ki je bilo 31.julija, sta se pomerili ekipi SDM in Socialni klub Istra. Možakarji se se opogumili in podali v "boj" klub zimskemu hladnemu vremenu. Končni rezultat je bil – prvo mesto je osvojila ekipa SDM v sestavi: Jože Urbaničič, Virgilij Gomizelj, Aleks Kodila in Dušan Avsec. Premagano ekipa pa so sestavljali E. Segon, Armando Legovic, P. Mingon in V. Lazarič.

Ko že govorim o balinjanju naj še omenim, da je jugoslovanska reprezentanca mladih balinarjev na mednarodnem tekmovanju v Melbournu dosegljelo zelo lep uspeh. Fantje, v večini Slovenci, so osvojili drugo mesto ter si s tem priborili srebrno kolajno. Z doseženim uspehom so bili zelo zadovoljni, prav tako pa smo se ga razveselili tudi mi vsi.

prinesli na Jadran precej točk in to so bile odvzete točke najbolje plasiranih moštev.

Zato naj še enkrat opomnim, kako važno je, da tudi vi pokažete vaš interes za ta šport.

In še preostale tekme v sezoni:
11.9.1988 ENDEAVOUR HILLS
18.9.1988 WAVERLEY WANDERERS
25.9.1988 HAWTHORN UNTD.

V zadnji tekmi leta 2.10.1988 pa bomo na domačem igrišču igrali proti Keilor United.

Pa nasvidenje do naslednje številke...

Derry Maddison

Joe Lopez (trener), Miki Lesnak, Ivan Glavac, Branko Dunat, Sam Gunson, Toni Biloš, Eugen Poklar, Tony Anetič (team manager)

Cepijo: Robi Pizzo (kapetan), Peter Petrelis, Edy Gauchi, Stanko Gregorič in Johny Biloš.
To pa je po večini tudi prvo moštvo.

Stojilo: J. Lopez (trener), Johny Diamore, Bobby Bošković, Paul Borovac, Max Vojvoda, Ivan Glavac, Alex Rosić.

Cepijo: Johny Biloš, Nick Karafalis, Lou Mifsud, Derry Maddison, George Karambosanos, Mick Sweeny in še Graham Ritchie.

NOVO BALINIŠČE NA JADRANU

Saj resnično delajo eden za vse in vsi za enega. Pripravili so že dve stezi do samega konca in preostale tri so tudi skoraj že končane, le da se še utrujejo.

Med tem pa, ko se steze trdijo, potekajo ostala dela okrog same zgradbe. Nogometne slaćilnice so bile že premeščene v ozadje balinišča, beton je končan v ospredju zgradbe, in temelji so pripravljeni za betoniranje okoli zgradbe. Tudi za odtočni kanal je bilo poskrbljeno. Resnično, ko bo to vse skupaj končano mislim, da

če se morda niste mudili v Diggers Restu v zadnjih nekaj mesecih, boste prav gotovo presenečeni nad delom, ki je bilo vloženo v gradnjo novih balinišč. Vse poteka skoraj po načrtu. Seveda trdno vodstvo Franka Vojvode ne bi dovoljevalo ničesar drugega. Vložila so se že ogromna finančna sredstva in mnoge ure prostega dela. Tu in tam pa se opazi kakšen nov obraz pri delu. Tako sem neko nedeljo po maši zašel na krstitev svoje duše na Jadran in koga sem tam srečal pri delu? Nikogar drugega kot Valterja Jeleniča. Res je delovna duša in pol.

Kar se pa enotnosti balinarjev tiče, pa ne vem, če bi jo zasledili še kje druge.

se bodo marsikateremu športniku pocondele sline za takšnim objektom.

No med tem časom, ko gradnja napreduje, pa glavni odbor že pripravlja podrobnosti za veliko otvoritev tega objekta, ki bo 29. in 30. oktobra 1988. Seveda pričakujejo tudi obisk številnih Slovencev iz drugih predelov Avstralije. Prijavila pa so se tudi že vsa melbournška društva.

Za dodatek k temu velikemu dnevu bo sledila tudi otvoritev obnovljenega tenis igrišča, za katerega je bil denar v večini zbran ob prireditvi Miss Jadrana.

No skratka, še bo sijalo sonce na Jadran in njihove delovne člane, kateri se toliko trudijo za napredok Slovencev iz primorskih predelov.

ŽENSKE VODIJO "PLANINKO"

V nedeljo, 7. avgusta, je imel Slovenski klub "Planinka" v Brisbanu svojo redno letno skupščino, na kateri je bil izvoljen odbor za leto 1988/89.

Prisotnih je bilo več kot petdeset oseb. Formalni del sestanka je po okusnem košilu otvoril dosedanji predsednik Edi Andlovec. Po kratki, a večkrat kar živahnici debati so ugotovili, da je bilo finančno poslovanje kluba v preteklem letu kar zadovoljivo in da je klub brez vsakršnega dolga. Nekaj članov je bilo sicer mnenja, da ne bi bilo nič narobe, četudi bi si klub izposodil nekaj denarja. Tako bi bilo možno dokončati dela pri zgradbi, ki bi s tem postala bolj privlačna in bi pritegnila več obiskovalcev.

Era glavnih klubskih dejavnosti so pikniki, ki se redno prirejajo vsako prvo nedeljo v mesecu. To je priložnost za člane, da se sestajajo skupaj ter se ob domači hrani in osvežilni pijači malo razvedrijo, se pogovorijo med sabo, zapojejo in seveda, balinajo. Kot pri drugih naših društvi v Avstraliji sloni priprava jedače v glavnem na prostovoljnem delu žena. Tako ni čudno, če se je pri njih opazila nekakšna utrujenost, zaradi katere je le omejeno število zdržalo celo leto. Zato so člani bili mnenja, da bi bilo dobro na sami skupščini narediti seznam oseb, ki bodo v naslednjem letu skrbeli za pripravo piknika. Zaradi zadovoljivega odziva je bilo tudi sklenjeno, da bosta zemljisci in dom odprta tudi vsako drugo nedeljo v mesecu.

Govora je bilo tudi o tem, da bi klub dobil stalnega oskrbnika, ki bi tam tudi živel. Pooblastili so novi odbor, da to možnost dobro prouči in o rezultatu obvesti člane na posebnem sestanku.

V upravnem odboru so bile tokrat izvoljene v glavnem le ženske, kajti moški za to niso pokazali pravega navdušenja. Ko sem vprašal novo izvoljeno predsednico, kako bo z delom okoli doma in zemljisci, ki ga ženske same ne bodo zmorele opravljati, mi je odgovorila: "Brez skrbi, veliko lažje bo šlo, ker bomo me žene poskrbeli in ukazalo kaj naj se dela."

Moral sem ji pritrditi, da je to odlična taktika in da bo naslednje leto za "Planinko" zelo produktivno in uspešno, seveda le če se bodo odbornice med seboj lepo razumele in če bodo znale biti tolerantne ena do druge, če pa bodo njihova gledišča različna, naj poskušajo na mirem način najti kompromis med sabo oziroma ubrati srednjo pot, tako da bo volk sit in koza cela, kot se temu pravi po domače.

V novem odboru so: Albina Vah – predsednica, Slava Maver – podpredsednica, Anica Cunderman – tajnica, Marija Pensijalek – blagajničarka in Pavla Pregelj – nadzornica. Dolžnost pobiranja članarine pa bo opravljal Marjan Lauko – edini moški, ki je sicer izven odbora.

V primerjavi z drugimi slovenskimi društvimi v Avstraliji je "Planinka" v dosti težjem položaju. Njeni člani ter ostali rojaki ne žive strnjeno, ampak so raztreseni med Zlatom obalo in Sončno obalo, med katerima je okoli 200 km razdalje. Tudi po številu jih ni veliko, vendar se njihovo število počasi veča s prilivom rojakov iz Viktorije in Novega južnega Walesa. Zato pri "Planinki" ne moremo zaslediti istega napredka kot pri naših društvi v prej omenjenih državah. Prav zaradi tega bodo sčasoma z delom svojega kluba morali ubrati novo pot, ki bo primernejša za tukajšnje razmere, tako, da ne bodo samo slaba kopija drugih društev. Čeprav bi bila koristna tudi večja povezanost z ostalimi društvimi po Avstraliji, bo potrebno poiskati nov pristop, ki bo znal izkoristiti vrednost odlično situiranega, prostornega in lepega zemljisci, ki ga imajo. Gmotna vrednost tega zemljisci je prav gotovo znatna in škoda bi bilo, če se jo ne izrabi. Zaradi svoje lege nekako na sredi poti med Zlatom in Sončno obalo, bi lahko tam nudili domače in ceneno gostišče mnogim rojakom iz drugih krajev Avstralije, ki prihajajo sem na počitnici. Seveda pa bi bilo za takšen razvoj potrebno mnogo podjetnosti in tveganja, požrtvovalnosti, pa tudi kapitala. Kot prav znanrek: Kdor ne rizkira, ne profitira!

MARIJAN PERŠIČ

Predstavljamo Vam...

SLIKARKINA POT PO EVROPI

Že dolgo časa je, odkar nismo o Romani Favier-Zorzu nič pisali in vendar se je zanjo v tem času zgodilo veliko razburljivih in pomembnih dogodkov, ki bi jih bilo prav gotovo dobro napisati v naš Vestnik.

SPOLETO—proslavljanje kulture, ki se vrši vsako leto v Melbournu, predstavlja za kulturnike velik dogodek. Leta 1986 je Romana Favier-Zorzu prejela za svoja razstavljena dela "Častno nagrada" (Honorary Award) in s tem dokazala njeno uveljavitev v svetu slikarstva.

Slikarka je nadaljevala s svojimi deli na samostojnih razstavah v domovini. Najprej razstava v Šempetru pri Novi Gorici s slikarskim ciklusom "Potres". Ciklus "Potres" je nastal, ko je bila slikarka v času potresa leta 1976 na obisku v domovini. S slikami je hotela Romana izraziti tragično razpoloženje, ki je v tem času vladalo med prizadetimi ljudmi. Tako se slike tega cikla vsebinsko gibljejo med grozo in upanjem. Slikarka je cikel "Potres" podarila Goriškemu muzeju, za kar ji gre posebna zahvala.

Lani, prav na praznik češenj pa so v veliki dvorani gradu na Dobrovem v Goriških Brdih odprli veliko razstavo slik Romane Favier-Zorzu. Slikarka je razstavljala 90 slik v treh ciklih: Avstralska zemlja, Brda in Potres. Po ogledu razstave je dr. Matjaž Kmecel takole zapisal: "Brda in Avstralija, evkaliptov gric in cvetoče češnje, vse z občutkom in fineso. Čestitam." Mislim, da nam ta stavek vsem veliko pove, da nam ni potrebno pojasnjati vsebine slikarskih del in pohval.

Ze dolgo grad na Dobrovem ni imel toliko obiskovalcev, kot jih je bilo prav v času razstave. Razstavo so si prišli ogledati vsi slikarkini prijatelji iz otroških let, domaćini, znanci in skratka vsi, ki so si želeli videti, kaj je slikarka ustvarjala v teh letih. Poleg motivov iz Goriških Brd, ki jih slikarka nosi v sebi, so bili za obiskovalce zanimivi motivi iz Avstralije. Avstralsko pokrajino slikarka obravnava izredno slikovito, zlasti pa jo privlačuje rdečina puščavskega okolja, temnopoliti avstralski domorodci pa se kar stavlajo s to rdečo avstralsko zemljo.

Uspela razstava v domačem kraju je bila za slikarko prav gotovo največje priznanje.

Izbor slikarkinih del je bil prenešen v galerijo Rika Debenjaka v Kanal ob Soči. Razstava je bila slovesno odprta oktobra in je trajala skoraj mesec dni. V tem času se je v galeriji zvrstilo mnogo ljudi, ki so odhajali obogateni z vtisi slikarskih motivov Goriških Brd in avstralskih motivov, ki so bili za večino obiskovalcev polnoma novi.

V letu 1988 pa so se samostojne razstave nadaljevale v tujini. Carinske deklaracije je bilo treba pripraviti za Francijo, Nemčijo in Italijo. Razstava je v Ville Montmorency (ena od pariških občin) je slikarko popeljala med francoske ljubitelje slikarstva, ki so z vsem občudovan-

Snežeče

Družina avstralskih domorodcev

jem sprejeli njena dela. Profesor slikarstva Testard je Romani Favier-Zorzu ob priliku ogleda razstave napisal: "Zelo cenim kvaliteto vaših del, prav gotovo so na visokem nivoju. Neizmernost upodabljanja in preprostost so posebno uspeli."

Slike so nato potovale v Nemčijo v Dietrenbach (bližina Frankfurta). V galeriji Wagner je Romana Favier-Zorzu razstavljala že drugič. Tudi druga razstava se je za slikarko zaključila uspešno. Časopisi so o razstavi in sploh o slikarji tokrat že več pisali. Njeno izrazito oljno slikarstvo, njeno nanašanje barve v debeleih plasteh in njena odločna slikarska kretinja je navdušila nemškega obiskovalca.

Z razstavo v Prosvetnem domu Slovenskega kulturnega društva Općine pri Trstu se zaključuje slikarkina pot v tujini. Obiskovalci, posebno pa zamejski Slovenci so bili nad deli presenečeni, saj slikarka prikazuje motive iz Goriških Brd in s tem je dokazala tesno navezanost na domovino, ki jo je zapustila pred več kot petintridesetimi leti. Zanimivo je, da to niso Brda oziroma domači kraji današnjega časa, ampak so te slike zamišljene kot odznanjajoč spomin na njena mlada leta, ki jih je v Goriških Brdih preživelata kot deklica.

"Utrijena, vendar zadovoljna nad uspehi, ki sem jih požela ob prikazu mojih

del v Evropi, sem se vrnila nazaj v Avstralijo, kjer bom moje slikanje nadaljevala še z večjim elanom, saj sem obogatena z

novimi vtisi, ki bodo prav gotovo pripomogli k mojemu ustvarjanju", je dejala Romana Favier-Zorzu.

N.S.

English Section

CONCERT WAS A BEAUTIFUL EXPERIENCE

I have no doubt that everyone in the audience at the Queensland Symphony Orchestra concert in The Centre on July 13 would be grateful to the ABC management for a beautiful musical experience.

Among the ever-increasing population on the Gold Coast is possibly quite a large number of people who, in the past, have been patronising ABC concerts in Melbourne and other cities.

Beside those, there are also many who, in the new environment, would start to appreciate the pleasures which the ABC Concert Department can offer.

Many people in the large cities, especially the aged ones, are deterred from attending the concerts because of the harrowing traffic conditions and by the long distances they have to cover from their homes to the concert venues.

On the Gold Coast such problems hardly exist. The Centre is situated in a position which is quickly and easily accessible from any part of the Gold Coast.

The knowledge that after the concert I wouldn't have to face over half an hour driving through busy night traffic greatly enhanced my enjoyment of a great performance by the excellent pianist Jon Kimura Parker and inspiring conductor Vladimir Ponkin.

Let us only hope that the ABC ma-

gement was encouraged by the large attendance at this first subscriptions concert, to continue and even increase the number of performances on the Gold Coast.

Also that in time the ABC will offer to the permanent residents and to the millions of visitors to the Coast its other excellent facility — an ABC shop in which they could browse through its interesting merchandise at leisure.

MARIJAN PERSIC

WATCH THIS SPACE

Now that we know what we are doing, the youth this year looks more active.

This month we are having a Snow Trip which was quickly booked out. It is good to see that there are interested youth but we need even more to participate to make our group successful.

The Youth Committee go to the trouble of organising events which are worth nothing if we do not get everyone's support and attendance.

The Vestnik will have a Youth section in every edition, so watch out for coming events and give us a go. We have good times and will welcome anyone.

On behalf of the Youth, we express our deep sympathy on the sudden loss of Helen Golenko.

LYDIA MARKIC

Slovenski Ustvarjalci

V naše uredništvo smo dobili dokaj prijetno branje o slovenski predstavi in igralcih, ki nam ga pošilja Ivanka ŠKOF. Ker prihaja z malce zamude, ga objavljamo v tej številki Vestnika.

Prišli so med nas, bili so z nami in mi z njimi.

Vsake skupine, ki pride iz Slovenije se večina Slovencev v Avstraliji veseli. Tokrat nas je obiskala igralna skupina – Mestno gledališče ljubljansko s Partljičevim komedijom "Moj ata socialistični kulak" in nas posebno pritegnila. Kljub nekoliko nerodnemu obveščanju o poteku programa v Melbournu in predstavi v delovnem dnevu, smo se zbrali v dvorani Slovenskega kluba Jadran v lepem številu.

Fotografija posneta ob predstavi Moj ata-socialistični kulak v društvu SDM.

Odbor kluba je že pred predstavo zaprl točilnico in uredil dvorano s stoli brez miz, tako ni bilo nobenega ropanja s posodo in kozarci, kar je za igralce in gledalce mnogo bolje in kulturnejše. Že predgovor in pozdrav Toneta Partljiča je ustvaril popolno tišino v dvorani. Gledalci so občutili, da se pripravlja nekaj drugačnega kot so vajeni. Na odru tokrat ni bilo bobnov, mikrofonom, ojačevalcev, zaradi katerih si morajo ljudje

tom so vzeli zemljo in jo podelili revnim, revni so morali to zemljo odstopiti državnim posestvom. Mladina je bila natrpana s frazami, ki jih je vsrkavala na mladinskih sestankih. Le Tinček je s svojimi verzi osvetljeval dogodke, ki so zmedli odrasle. Bil je kot kepica snega, ki se je kotalila po bregu, rastla v močno kroglo, ki je utirala pot ostalim vlogam.

Pozabili smo, da sedimo v dvorani. Igralcem smo se popolnoma predali in sku-

OD AVSTRALSKIH DOMORODCEV DO MULTIKULTURNE DRUŽBE Ob 200-letnici začetka naseljevanja Avstralije

nadaljevanje

Pred prvo svetovno vojno so v Avstralijo v večjem številu začeli prihajati Jugoslovani. To so bili socialno ogroženi kmetje iz Hrvaškega Zagorja, Dalmacije, Bosne in Hercegovine, Vojvodine, Medžimurja, Črne Gore, Makedonije in Slovenije. Poleg njih so se priseljevali še mladi samski moški, ki so se hoteli izogniti dolgoletnemu služenju vojaškega roka v habsburški monarhiji. Zaposlili so se v vinogradih, na plantažah slatkornega trsa, tobaka, sadja, zelenjave, v rudnikih zlata in premoga. Bili so le eden izmed členov v etnično pisani verigi emigrantov, ki so se kontinuirano priseljevali v Avstralijo, dokler tega procesa ni za nekaj časa ustavila prva svetovna vojna.

Po vojni sta bila za povečanje avstralskega prebivalstva pomembna dva dejavnika: Združene države Amerike so v dvajsetih letih močno omejile priseljevanje na svoj kontinent, kar je povzročilo preusmeritev migracijskih tokov iz Evrope v ostale dele sveta; v istem času je Velika Britanija hotela številčno obnoviti svoje belo prebivalstvo v imperiju, vključujuč Avstralijo.

Australsko gospodarstvo je kljub temu, da se je v vojnem času razvila težka industrija, v prvih povojnih letih ostalo pretežno poljedelsko in živinorejsko. Možnost nadaljnjega gospodarskega razvoja je bila pogojena s čimvečjim številom novih fizičnih moči. Zato je Avstralija v času med obema vojnoma na široko odprla

svoja vrata kar 300.000 emigrantom iz Velike Britanije, Nemčije, Italije, Grčije, Jugoslavije in Malte. Delo so našli na plantažah slatkornega trsa, riže in sadja, v premogovnikih in rudnikih zlata, pri gradnji zelenic, novih naselij, v ladjedelnosti ipd., v vseh tistih sekundarnih gospodarskih panogah, v katerih se Britanci večinoma niso zaposlovali. Le-ti so, kot prevladujoča etnična skupina s svojo homogeno kulturo, ekonomijo in vero, predstavljali glavnino avstralske družbe. V neangleško govorečih priseljencih so videli tekmece za delo, stanovanja in žene, kar je še naprej povzročalo močno diskriminacijo. To je bilo tako imenovano obdobje "Men, Money, Markets" (moških, denarja, tržišč).

Leta 1930 je bila izdana začasna prepoved priseljevanja južnih Europejcev (tudi Jugoslovjanov). V Avstralijo so lahko prišli le tisti, ki so tam že imeli svoje najbližje sorodnike. Blizala se je namreč svetovna gospodarska kriza in z njo velika brezposelnost. Mnogi, ki so ostali brez dela, so se vrnili v svoje pravne domovine. Avstralija je v predvojnem času sprejela še nekaj tisoč židovskih beguncov iz Avstrije in Nemčije.

Druga svetovna vojna in japonsko bombardiranje Darwina v Severnem teritoriju sta Australce soočila z njihovim premajhnim številom (tj. 7.391.000), da bi lahko bili vojaško uspešni pri obrambi svojega prostranega ozemlja. Uničena so bila transportna energetska sredstva ter naprave, zaustavljen je bil splošen razvoj države.

paj z njimi odšli skozi tiste čase, ko smo s strahom in občutkom krvide pojedli košček mesa. Polde Bibič je postal naš oče, Jožica Avbelj naša mama, Mojca in Matjaž Partljič pa smo bili mi sami. T. Partljič, Z. Sedlauer, I.Ban, T.Kuntner in S.Cerjak pa naši sorodniki ali vaščani. Kratko rečeno gledalci in igralci so postali eno. Tone Partljič je v svoji komediji prikazal na humorističen način veliko tragedijo, ki je doletela naše kmetijstvo, katere posledice so vidne še danes. V dvorani so gledalci podoživljali težko preteklost, a z veselimi obrazi, saj so igralci še posebno Tinček "streliči" v živo. Tinčkova vloga nepokvarjene otroške duše, je dvigala in pritegovala občinstvo. S svojo vlogo je neprestano spravljal ostale soigralce v zadrgo, vedno znova zapletal stvari in pri tem vsakič odnesel celo kožo, kot se temu reče.

Tematika, ki si jo je T. Partljič izbral ni bila enostavna. Lahko bi bila do smrti pusta in zdolgočasena tragedija, a avtor jo je spremno zavil v plašč komedije. Gledalci smo pozabili na svoje skrbi in na delo,

h kateremu se bmo morali vrniti čez nekaj ur. Zgubili smo celo občutek, da smo v Avstraliji. Postali smo eno z Ustvarjalci, pa čeprav so bili pred nami na odru. Ustvarjalce pišem namenoma z veliko začetnico, ker si to zaslужijo. Niso potrebovali šepetalca. Če se je nekje zataknilo, tega ni nihče opazil, ker so sproti ustvarjali in reševali situacijo, brez da bi se odaljili od teme avtorja.

Iz tako popolne skupine ne moreš izluščiti imen posameznikov, vendar do lite mi napisati, da je Tone Partljič "oče" komedije, Polde Bibič pa "oče" odrške družine. Mi gledalci smo tudi postali za nekaj ur njihovi otroci.

V imenu gledalcev v Slovenskem primskem socialnem klubu Jadran iz Melbourns se iz srca zahvaljujem vsem ustvarjalcem in Slovenski izseljenski matici, ki je omogočila, da so prišli med nas ljudje takih sposobnosti. Z upanjem bomo čakali na se kaj podobnega.

Ivana ŠKOF

(Za očetovski dan) SPOMIN NA OČETA

Koledar na steni me je opomnil, da je tik pred vratil očetovski dan – dan, ki je v tej moji novi deželi posvečen očetom. Ne da bi se zavedal, sem se poglobil v spomin na svojega očeta.

Bil sem še majhen kratkohlačne, a očeta sem rad gledal pri težkem kovaškem delu. Posebno zanimivo mi je bilo, ko so konji dobivali nove "čevlje". V poletnih dneh, ko sem bos capljal okrog očeta, mi je večkrat ostalo kaj koničastega v moji nogici, ali pa sem se celo dotaknil še neohlajenega železa. Oče me je posadil na nakovalo, pogledal ranico, jaz pa sem se počutil kakor kralj na visokem, četudi trdem sedežu.

In kako srečnega sem se počutil v cerkvi, kadar me je oče dvignil, da sem viden duhovnika, ministrante; predvsem pa cel oltar, in ne le vrh, kot ponavadi.

Klub težkemu delu je v očetovem srcu živila domača pesem. Oh, koliko njegovih in kmečkih del je bilo skončanih z lepo domačo slovensko pesmijo. Bil je še tisti čas, ko so orglice bile redek, a vesel instrument na vasi – in te je imel naš oče.

Kako lepo je bilo, ko smo na pred večer Svetih treh kraljev čakali, kdaj se bo pod oknom prikazala goreča zvezda z jaslicami. Mati je ugasnila luč, odgrnila okenko zaveso, nato pa smo vsi pokleknili. Može so ob jaslicah zapeli pesem Treh kraljev. Tudi očetov glas je zvenel pod to gorečo zvezdo.

Cas pa je doprinesel dan grenačih solza; kajti našemu ljubemu očetu se je pretrgala nitka življenja. Čeprav še nisem dopolnil deset let, mi je ta dan stal v spominu za vedno.

Kovačnica je ostala pusta kot mrtvašnica: glas kladiva, ki je donel pa vasi dan na dan – je utihnil, utihnilo so orglice, utihnila je pesem in ugasnila je očetova zvezda.

Ivan Lapuh

Napisala BREDA ČEBULJ–SAJKO

Zaradi težnje po čimhitrejšem gospodarskem napredku in zaradi vojaških obrambnih potreb je avstralska vlada že leta 1945 začela z izvajanjem načrtne, dolgoročnega programa priseljevanja novih bodočih Australcev, po katerem naj bi se vsako leto povečalo število prebivalstva za en odstotek. Čez dve leti je Avstralija že sodelovala s prvimi begunskimi (International Refugee Organization – I.R.O.), migrantskimi (International Committee for European Migrants – I.C.E.M.) in katoliškimi organizacijami v Evropi. V državah, kjer so se zbirali begunci, je ustanovila posebne odbore za seleкционiranje kandidatov za izselitev v Avstralijo. Z bivšimi vojnimi ladjami, ki so jih imele v najemu I.R.O., I.C.E.M. in katoliške organizacije za pomoč beguncem so bodoče priseljence brezplačno transportirali do Perthia, Adelaid, Melbourns in Sydneya. V povračilo za vožnjo pa so se morali obvezati, da ostanejo v Avstraliji neprekiniteno dve leti in opravljajo delo, ki jim je bilo dodeljeno po prihodu. Na svojem kontinentu so australiske oblasti organizirale "hostele" – sprejemne centre in začasna bivališča v preurejenih nekdanjih vojaških zakloniščih in skladniščih volne. Od tam so na novo prihajoče razselili po vsej Australiji, tja, kjer so pač bile potrebe po novih delavcih. Na ta način so v prvih povojnih letih najprej prihajali v Avstralijo samski emigranti, vajeni težkih delovnih in življenjskih pogojev ter begunci iz Poljske, baltiških dežel, Italije, Avstrije, Nemčije, Jugoslavije, Nizozemske, Grčije, Cipra itd.

V letih 1950–60 se je pričelo obnavljanje evropskega gospodarstva, kar je povzročilo stevilne migracije znotraj Evrope. Na začasnem delu v razvitejših severnih in zahodnih evropskih deželah je bilo takrat kar osem milijonov delavcev iz Mediterana in juga. Z namenom, da bi si Avstralija še nadalje zagotovila stalen priliv novega evropskega prebivalstva, je v zvezi s tem podpisala pogodbe z državami, iz katerih se je izseljevalo največ ljudi (iz Zahodne Nemčije, Nizozemske, Malte, Španije, Italije, Avstrije itd.). To je bil tudi čas madžarske revolucije, suezke krieze, destalinizacije v Sovjetski zvezzi, liberalizacije na Poljskem, ciprske krieze in zahodne Indonezije po neodvisnosti. Vse našteto to je sprožilo dodatno priseljevanje v Avstralijo. Pričelo se je množično zaposlovanje novih delavcev v velikih gospodarskih objektih – pri gradnji hidrocentral v Snowy Mountains, na Tasmaniji in v Kiewi v Viktoriji, v premogovnikih Latrobe Valley, pri gradnji glavnega australijskega mesta Canberre, v že mocno razviti težki industriji železa in jekla v Wollongongu in Newcastlu, v gradbeni in strojni industriji, v rafinerijah... Vendar pa je v hitrem vsesplošnem gospodarskem razvoju čedalje bolj primanjkovalo ženske delovne sile za zaposlovanje v tekstilni in prehrabni industriji. Zato je konec petdesetih let, pa tudi že prej, avstralska vlada začela spodbujati priseljevanje družin in ne več zoglj samskih oseb.

nadaljevanje prihodnjic

PRVI SLOVENSKI Tabor AVSTRALSKIH SLOVENCEV V PLANICI

12. in 13. marec 1988

26. januarja 1988 je minilo 200 let, odkar so prvič stopili britanski priseljeni na peto celino – našo novo domovino Avstralijo.

Tudi mi, avstralski Slovenci, še tako majhen narod po številu, skušamo počasiti 200–ti rojstni dan Avstralije in se tako zahvaliti naši novi domovini, da nas je sprejela. Biti ji moramo hvaležni, da živimo svobodno življenje in lahko ohranjamо svojo narodnost, kulturo in jezik.

Ob visokem jubileju Avstralije, smo si Slovenci pod vodstvom Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) zadali naložo, da priredimo Prvi slovenski Tabor v Avstraliji, kateri naj bi nas spomnil tudi na prvi slovenski Tabor v Sloveniji pred 120–timi leti, ki je bil v Ljutomeru na Štajerskem. (Seveda so se tabori nato nadaljevali tu in tam po Sloveniji.)

Povabljeni so bili vsi Slovenci širom Avstralije, da se nam pridružijo, da bi tako skupno praznovali "Vseslovensko–avstralski festival" ter s tem počastili 200–letnico Avstralije.

Svet SOV je sestavil pododbor, delo in izvedbo Prvega slovenskega tabora. V pododboru sta bila po dva člana iz vsakega društva SOV in kulturni referenčni leteh. Določili so datum Prvega slovenskega tabora in sicer 12. in 13. marec (sobota in nedelja) 1988, prav tako pa so z žrebom določili, da se tabor priredi v Slovenskem društvu Planica, Springvale, Viktorija. Program tabora je vseboval kulturne, športne in razvedrilne prireditve.

Vsa dela smo si med seboj razdelili. Z možem Štefanom sva prevzela kulturni del, pripravo (na prostem in v dvorani) ter slavolok ob glavnem vhodu.

V soboto 12. marca so se že ob 9. uri zjutraj začela balinarska tekmovanja in tekme drugih športnih in razvedrilnih paragonov. Ob 10. uri je bila v lepo okrašeni dvorani sv. maša, ki sta jo darovala pater Bazilij in Tone. Dvorana je bila nabito polna. Vso pripravo, okrasitev odra in skrb za službo božjo je prevzela družina Lenko. Prostovoljni prispevki v znesku 500.– avstralskih dolarjev bodo podarjeni skladu Doma počitka "Matere Romane" v Kew-u.

Ob 11.30 dopadan se je začel kulturni program, katerega sta vodila napovedovalca Jana Lavrič in Andrej Fistrič. Oba sta se predstavila gostom ter napovedala program; Jana v slovenskem jeziku in Andrej v angleškem jeziku.

Prvi je pozdravil vse navzoče predsednik SD Planica Lojze Kovačič ter nato predal besedo predsedniku Svetu SOV Petru Mandelju, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen tega Tabora v Avstraliji. Za njim je prevzel besedo minister za etnične zadeve, Peter Spyker, ki je čestital Slovencem za pozitivno in marljivo delo pri gradnji slovenskih društev v Melbournu ter se jim zahvalil za spoštovanje, ki ga gojijo do svoje nove domovine Avstralije.

Začetek kulturnega programa je bila recitacija Prešernove "Zdravljice" v angleškem jeziku, ki jo je povedal Andrej Fistrič.

Črtico "Tabor" je napisal nam vsem dobro znani samouk Ivan Lapuh, katerega je tudi sam prebral.

"Rdeči cvet" folklorna skupina SD Planica je zaplesala dva gorenjska plesa pod vodstvom Mete Lenarčič.

Marcela Bole je prebrala svojo pesem "Tabor". Njena zbirka pesmi nam je vsem dobro znana z imenom Kraški izivi.

Folklorna skupina SD Canberra je zaplesala prekmurske in gorenjske plese pod vodstvom Barbare Falež.

Lidija Lapuh, mlado slovensko dekle, je mnogim Slovencem dobro znana, saj je že na večini odrov v slovenskih društvenih recitirala pesmi, katere navadno zlije na papir nejn očka Ivan Lapuh. Tokrat je recitirala posebno izbrano pesem "Slovenec v novi domovini".

Mlađenč Lenti Lenko nam je zaigral nekaj slovenskih pesmi.

Iz Geelonga so plesalci "Veseli Cankarji" zaplesali dolenske narodne plese pod

Tako obširnega gradiva še nismo prejeli in zaradi prostorske stiske v časopisu smo ga le za malenkost skrajšali.

Objavljamo ga tudi v dveh delih in nadaljevanje praznovanja drugega dne sledi torej v naslednji številki Vestnika.

Predsednik SSOV Peter Mandelj in napovedovalca Jana Lavrič in Andrej Fistrič.

Ansambel Karantanija s pevko Anito Pahor.

Lidija Lapuh ob recitaciji "Slovenec v novi domovini".

vodstvom Štefke Matkovič.

Novo ustanovljena slovensko-avstralska vokalno instrumentalna skupina z imenom Bush Band SD Planica, ki jo vodi Katrina Vrisk pa nam je zapela in zaigrala skladbo z naslovom Give me a home amongst the gum trees.

Pesem Waltzing Matilda, kijo je zapeila Anita Pahor ob spremljavi ansambla Karantanija pa je bila zadnja točka programa.

Ves program se je odvijal na prostem, na dveh odrih. Slovenske jedače in pičače tudi ni manjkalo. Vreme nam je nekajkrat ponagajalo, zato smo se morali zateči pod streho. To pa nas sploh ni motilo, celo nasprotno, — ugajalo nam je, ker so bile vse stojnice nabito naložene z dobro hrano, pa še pod streho so bile. Sladko pecivo, pripravljeno po pravem slovenskem kuharskem receptu in kavica nas je tako okrepčalo, da nam tudi ploha ni mogla do živega. Mladi fantje ansambla Karantanija pa so z veselim igranjem marsikoga zmamili na plesišče, da se je tam živahnio zavrtel.

Tudi športniki so med seboj pomerili svoje moči, in mladi so se tudi po svoje zelo zabavali ter tekmovali med seboj.

Lepo urejen kotiček pod streho je že od devete ure zjutraj vabil goste na razstavo domače obrite, ženskih ročnih del, pletenja, kvačkanja in podobno. Predenje volne nam je predstavila Jolanda Jernejčič. Ves razstavni material so izbrali in pripravile Milena Brgoč, Lucija Srnec, Meta Lenarčič, Milka Pongrac in Anica Kodila.

Idrijske čipke pa sta razstavljali in klekljali dve pristni Idrijčani, spretni v tem poklicu že iz otroških let. Mnogim že dobro znani Marija Uršič in Milka Oblak.

Po šesti uri zvečer smo drugi del kulturnega programa nadaljevali v dvorani, kjer je predsednik SSOV Peter Mandelj ponovno pozdravil vse zbrane goste in na kratko razložil pomen večera.

Kulturni program sta tokrat vodila in povezovala Lucija Srnec v slovenščini in Lado Sluga v angleščini.

Mladinski pevski zbor iz Kewja "Glasniki" pod vodstvom Katrine Vrisk nam je zapel tri pesmi.

Mešani pevski zbor SDM pod vodstvom Branka Sosiča je požel lep uspeh s svojim zbranim petjem.

Pevci mešanega pevskega zbora Primorskega socialnega kluba Jadran, pod vodstvom Huga Polha, pa so nam zapeli veselje viže.

Pesem Moja zapuščena hiša je napisala Viki Gajšek, njena hčerka Jana pa jo je z globokim občutkom recitirala.

Plesna skupina Can–Can pod vodstvom Magde Pišotek je ob prijetni živahni glasbi poskočno zaplesala in s tem navdušila občinstvo, pa kaj ne bi, saj so tako lepi, mladi in živi.

Katrina Vrisk in njeni "bush-mani" so ponovno zaigrali in zapeli Give me a home amongst the gum tree in Waltzing Matilda.

Oba mešana pevska zpora sta skupaj zapela pod takirko svojih zborovodij in Hugo Polh nam je spet zaigral na havajko.

Končno se je na odru pojavil kvartet "Zvon", ki je s svojim ubranim petjem oživel občinstvo. Zapeli so dve pesmi, a zaradi burnega aplavza dodali še tretjo. Saj bi fantje še peli, a ker so tudi člani ansambla "Kristal" so morali poprijeti za instrumente in zaigrati vesele viže za urne in poskočne noge. Pozno v noč, prav tja do zgodnjih jutranjih ur je zvenela prijetna domača glasba, ki jo je tu in tam prekinila za uho bolj prijetna slovenska pesem kvarteta "Zvon". In globoko v nas je zagorela misel: "Dokler bo donela slovenska pesem, bo živila tudi slovenska beseda"!

Ob svitu se je vesela družina razšla, žal pa se niso vsi le zabavali. Dežurni delavci so morali krepko prijeti metle ter pripraviti dvorano še za naslednji dan, ko se je nadaljeval Prvi slovenski tabor.

Lucija Srnec

Zdravniški kotiček

ODKRITJE: NAD REVMO Z MRAZOM

Japonski zdravnik masira boleče in otrdele sklepe z zrakom ohljenim na minus 180 stopinj Celzija – Na dva bolnika en zdravstveni delavec – Zdravi tudi gibanje

Revmatizem je ena najpogostejših bolezni človeštva, vendar jo omenjam nekako manj resno, ker velja prepričanje, da se zaradi revme ne umre. Kako zelo razširjena je ta nadloga po svetu, pove podatek o zahodnonemških logov, kjer čuti te vrste bolečine v kosteh okrog 10 milijonov ljudi. Zvezno republiko Nemčijo velja revmatizem zaradi zdravljenja, izostankov z dela in predčasne upokojitve 11 milijard na leto!

Beseda revmatizem izvira iz stare grščine in pomeni po telesu in udih premikajočo bolečino. Stari Grki so poznali le sklepno obliko bolezni, tako imenovano putiko – nevšečnost, ki nastane zaradi kopičenja kristalov sečne kisline v sklepih. Putika povzroča boleča otekanja.

Revma pa ni bolezen, ki bi se pojajala samo na določenem organu ali delu telesa, zato jo težko uvrstimo v en samo medicinski predalček. Z njo se ubadajo splošni zdravniki, internisti, ortopedi, otroški zdravniki, rentgenologi itd. Za zdravljenje revme poznavajo na stotine postopkov in še več zdravil.

Doslej je veljalo, da je zoper revmo najbolj uspešna topota. Pravilo je nedavno prekršil japonski zdravnik dr. Tošima Jamauči, ki revmo zdravi tako, da obolele sklepe bolnikov za prav kratek čas izpostavi strahotnemu mrazu minus 180 stopinj celzija. Rezultati zdravljenja so menda fantastični, če lahko tak sklep naredimo na temelju podatka, da se odloči za dolgo in dragi pot na Japonsko na tisoče bolnika z vsega sveta.

Dr. Tošima Jamauči, 37-letni specjalist slovitega (modnega?) centra za revmatizem, je prišel na idejo, da bi revmo zdravili z mrazom, pred 8 leti na univerzitetni kliniki Beppu. Na tej kliniki je zdravil revmatizem s topimi vrelci, kortizonom, topimi oblogami in seveda operativno. Tako zdravljenje pa mnogih bolnikov ni rešilo bolečin, nekaterim pa se je stanje celo poslabšalo.

Med službovanjem na kliniki Beppu je opazil, da so se bolniki, ki so jih začasno pustili domov na praznovanje novega leta, torej potem, ko so preživeli nekaj dni v hladnih hišah, nekaj malega popili in se gibali več kot običajno, počutili veliko boljše. Dr. Jamauči si je zastavil vprašanje, ali niso prav nizke temperature in veliko gibanja pravo zdravilo za revmo.

Seveda zdravljenje z mrazom ni nobeno Kolumbovo jajce, težava je samo v tem, da na koži, ki je dalj časa izpostavljena temperaturam pod ničlo nastanejo ozebljina. Do teh pa ne pride, če v hladnem zraku ni vlage in če se temperaturi nižajo postopoma.

Pacienti japonskega zdravnika so razdeljeni v skupine, v katerih so lažji in težji revmatični primeri skupaj, da se medsebojno spodbujajo. Na dva bolnika pride en zdravstveni delavec. Bolniki imajo obširen umik. Vsak dan plavajo v vodi, ki ima le 8 stopinj Celzija, jedo s palčkami, da si tako razgibljejo otrdele prste členke itd.

Dr. Jamauči je prepričan, da mraz, neprestano gibanje in psihoterapija vodijo k uspešnemu zdravljenju. Revmatičnim bolnikom, ki bi bili sicer zaradi bolezni osamljeni, skuša vlti novo samozupanje. Pacienti prebijejo tudi v hladnem vremenu dan na prostem, hodijo peš po stopnicah, potiskajo invalidske vozičke, v katerih so še težji bolniki, telovadijo itd.

Tehnični magnet, ki privablja v sanatorij japonskega zdravnika bolnike z vsega sveta, pa je naprava, ki jo imenujejo kriotorij.

Kuharski nasveti

KAJ BOMO KUHALI V NEDELJO

Uživanje hrane je tudi družabni in družbeni dogodek. "Povej mi kaj ješ in povedal ti bom, kakšen si," pravi star pregovor.

Pravilna prehrana je bila vedno pomembna sestavina. Včasih pri večjih opravilih na polju, v gozdu ali v vinogradu, so se ljudje morali dobro najesti že zjutraj, da so lahko opravili dolgotrajno delo od zgodnjega jutra pa do poldneva. Torej je bila hrana povezana z delom, ki so ga opravljali. Danes pa delo ni več tako fizično naporno in težko. Znano je, da so stroški za hrano mnogo nižji, kot so v nekaterih boljše razvitih državah od Avstralije. Mogoče pa imamo prav zaradi tega težave, ker pozabljamo na pravilno prehrano. Jemo vse vrste hitro pripravljenih jedi in kar je še najslabše za naš organizem je različna hrana ocvrta na olju, razni umetno obarvani napitki, polnomastni, visoko kalorični mlečni izdelki, čokolade... in še bi lahko naštevali.

Posebno mlade družine z majhnimi otroki se večkrat srečujemo s podobnimi težavami, ker nam zmanjkuje časa za kuhanje, saj vemo, koliko časa je potrebno, da lahko pripravimo hrano za zajtrk, kosilo in večerjo, ki bo vsebinsko bogata, nizko kalorična, beljakovinska, vitamininska... in nasploh najprimernejša za zdrav razvoj človeškega telesa.

Zato, ponavadi ob koncu tedna, ko je družina doma, gospodinja rade volje pripravi dobro hrano in tudi sama uziva ob kuhanju, ker ve, da ima veliko časa na voljo. Ob tem vam ponujamo odličen recept za domačo zelenjavno enolončnico, za posladek pa skutov narastek s češnjami in želimo vam dober tek.

ZELENJAVA ENOLONČNICA

1 majhna cvetača, 4 gomolji kolerabe, 500 g korenja, 500 g krompirja, 3/8 l

mesne juhe iz kocke, 1 pečenica (ali ustrezna količina mletega mesa), sol, paper, malo začimbne posipa, sladka rdeča paprika, šopek zelenega petersilja.

Cvetačo operemo, očistimo in razdelimo na cvetke. Kolerabo operemo, tanko olupimo in narežemo na rezine. Vso zelenjavno vložimo v lonec, prilijemo vrelo juho in damo na ogenj. Ko zavre, kuhamo na majhnem ognju 20 minut. Iz pečenice izstisnemo nadev in ga oblikujemo v majhne cmočke. Če smo vzeli mleto meso, ga prav tako oblikujemo v cmočke. Cmočke damo v lonec in kuhamo vse skupaj še pet minut. Nazadnje enolončnico začinimo in potresememo s sesekljanim zelenim petersiljem.

SKUTNI NARASTEK S ČEŠNJAMI

1 lonček jogurta, 2 žlici sladke smetane, 1/2 kg sočne skute, 4 jajca, 80 g margarine, 120 g sladkorja, 150 g belega zdroba, 1/2 zavitka pecilnega praška, 1 limona, malo limonine arome, 500 g češenj, malo sladkorja.

Margarino, sladkor in rumenjake penasto umesamo. Dodamo z vilicami zmečkano skuto, zdrob, pecilni prašek, limonino aromo, malo limoninoga soka in pol prebranih, opranih in odcejenih češenj. Iz beljakov stepenom trd sneg in ga rahlo primešamo. Maso damo v dobro pomaščeno posodo za narastke in pečemo 40 minut približno 200 stopinj C. Pečen narastek pazljivo zvrnemo na velik servirni krožnik. Obložimo z ostanki češenj in jih prilijemo z mešanico jogurta in sladke smetane. Če pa narastka ne maramo zvrati in ga jemljemo iz posode z lopatico, jogurt s smetano in češnje vsaki porciji pridamo.

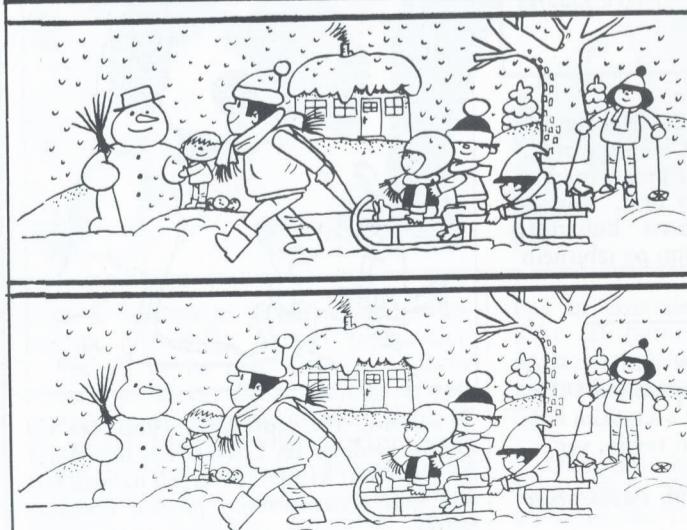

Privoščila si boš,
tudi malce goljufije!!

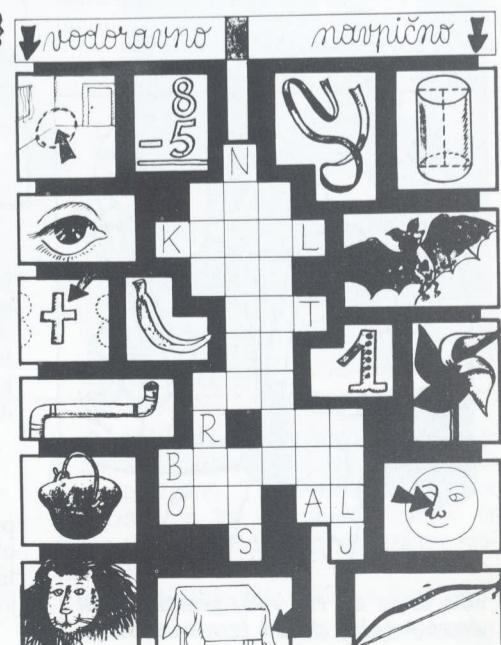

Pokazalo bo, da si
vsaj malo moža...!

Malo za najmlajše

Na spodnji
slicici
manjka deset
črt. Potegni
jih!

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNIJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd.–
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRAJSKIH
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209–215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**

Mesečna Obvestila

Obveščamo vse zainteresirane, ki se želijo pridružiti družabni skupini za izdelovanje raznovrstnih ročnih del, da so naši sestanki ob nedeljah popoldne enkrat mesečno. Anica Kodila in Milena Brgoč nas bosta veliko naučili, je pa možno, da ju tudi mi naučimo kaj novega.

Več ko se nas bo zbral, lepše nam bo. Na bodočih razstavah pa bomo pokazale česa so zmožne naše spretne roke in kaj smo se novega naučile.

»Če tega še ne veš: pravila tudi dovoljujejo, da se iznikaš udarcem nasprotnika!«

Pred kratkim smo prejeli pismo Toneta Kuntnerja, v katerem tudi iskreno piše:

ZAHVALA

V imenu slovenskih gledaliških umetnikov, ki smo se mudili med svojimi rojaki v Avstraliji z igro Moj ata, socialistični kulak in ki smo prišli medenje kot iskreni prijatelji z umetnostjo slovenske besede, izražam globoko zahvalo za topel sprejem in gostoljubnost vsem, ki so nas kot iskrene prijatelje sprejeli.

Tone Kuntner

Ljubljana, 23.7.1988

Kuhinja v SDM bo od 28. avgusta dalje odprta vsako nedeljo. Člani in članice ne bodo več dežurali in s prostovoljnimi delom opravljali kuhinjska dela, ampak bo to delo prevzela poklicna kuharica, ki bo seveda pripravila hrano po izbirnem domačem okusu.

V pozdrav in počastitev naših očetov prireja SDM v nedeljo, 4. septembra 1988, ob treh popoldan proslavo s kratkim kulturnim programom, modno revijo, večerjo in plesom.

Očetje, ki ste člani SDM, imate prost vstop!

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim !

Specialist for kitchens

Heidelberg Cabinets

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074

Tel. 465 0263 Tel. 459 7275

TANKIDS

VI HARTMAN
dress designer

8 Sulby Pl., Tullamarine, 3043
Tel. 330 3980

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.
POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665

Money Guidance

PTY. LTD.

(Licensed Securities Dealers)

Stan M.L. Penca AASA, CPA
Director

Retirement Planners
Financial Planners
Superannuation Consultants

MARKIC NOMINEES

za vsa zidarska dela

16 Hamilton Drive, Ringwood,
Tel. 876 3023

A.&E. KODILA

CONSTRUCTION PTY. LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel. 850 8658

Marianne's TOUCH OF ELEGANCE

Floral Hire

Romantic medley of 6ft to 10ft pedestals

Enchanting archways with essence of spring

Cloud light birdbaths

Flower decor for all occasions

Original high fashion

Keepsakes

Bridal bouquets all in high quality silks

For Appointment Call

762 9129

VABILO

Ponovno vabimo vse člane SDM na 34. redno letno skupščino, ki je prejšnjikrat odpadla zaradi maloštevilne udeležbe članov in je tokrat preložena na 25. september s pričetkom ob 14. uri popoldan.

IN ŠE PROGRAM PRIREDITEV NA JADRANU ZA NADALJNJIH NEKAJ MESECEV:

3. september	Očetovski dan
15. oktober	Obletnica društva
29. in 30. oktober	Kronanje Miss Jadrana
12. november	Slavnostna otvoritev balincev
26. december	Ples za nogometne Štefanovanje
31. december	Silvestrovanje

In, če še niste bili v našem društvu nas obiščite na eni izmed teh prireditve in seveda, dobra volja je popolnoma zagotovljena.

Derry Maddison

V soboto, 10. septembra 1988, ste vsi ljudno vabjeni na Lovsko veselico. Igral bo Slovenski kvintet, postregli pa vam bomo tudi z raznovrstno pristno domačo hrano.

PRIDITE V SDM